

શ્રી કળેશાય જનઃ
શ્રી વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની.

ગુમાનસિંહ.

નાટકનાં ગાયનો

કપાલી દાસદાસ કવનાર ,
આ વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની

મનેજર:—

મયાશ કર દેવાશ કર મહેતા.

વીરમગામ.

વીરમગામ પી ન્યુ પીન્ડીંગ પ્રેસમાં
શા મફતમાં મળેલું છે.

બાવડી બજાર—વીરમગામ.

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૩

કૌંમલ વજ્રુ આના.

૨૦૯૬૨

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮-૬૧ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ યુગાનંદિન

વિષય ૬-૨-૪

॥ श्री हरी ॥

शुभाशुभसिंह नाटकनाम ग्रन्थे.

शुभाशुभसिंह—

१

जगत्पति शिव तारि लोचन दरा (२)
जगत्पति शिव शरीर वीर्य (२)
नारद आरदा सेवक सर्वदा
अथ पति शिव मुता धरा — धरणी,
शंकर केशवोकर अभय भक्तिकर निर्मल, (२)
सुखो सकल कर अरि अथलकर
दनेही सलल कर कति विमल कर,
भक्ति अथल कर लुं, (२)
हे नमोपति पशुपति शैलपति भद्रभति,
सकल अथ धरा. (२) धरणी

शुभाशुभसिंह—

२

अथल वदन कर भद्रकर भद्रना (२)
अथल तप सुभकर शशिधर भद्रकर भद्रना, (२)
केशव भद्रना, जगत्पति नम नमन-धीमहि, शिवधर भद्रना,
जगत्पति अथलकर शिवधर — भद्रकर:
पलना धनद धरणी धन धारी, (२)
कृष्ण शिव ते भद्र कर धने (२)
भनवाचित अथलीक (२)
हे देवधि देवा तु सेवक कई लुं (२)
हे देवधि सुभकर पशुपति निभुधरि, (२)
वनधी, भनधी, धनधी,
नके सुभकर भद्रनीक — भद्रकर

शुभाशुभसिंह—

३

नमो देवाशुभसिंहसिंह देवी भद्रकर,
नमो देवाशुभसिंहसिंह देवी — भद्रकर

આ ઉલ્લસે તો ખાનખાન હસામ કહીં
તનથી મનથી ધનથી નમુ તુજપદ અહિંધર મહદર,
વહાલા વીરોગે હાથ ભઈ હું યુગાર્થ મરી,
લાગી કટારી વહાલા વીરહી કટારી વહાલા-નજર.

ગુલામ તથા

ગુમાનસિંહ

ભઈ તમચર વારીવારી, (૨)
રતનાળી રૂપાળી આખલડી છે અણીઆરી (૨) ભઈ,
તમે દગ તારા
દિલવસી દારા (૨)
દરથી ઘડીએ કહના પ્યારા મારા ન્યારા (૨)
અકુટી ધનથી કટાક્ષના બાણુ ફેલી (૨)
મનડું વીધું છે તે નારી (૨)
ગજ ગામીની, હં કામીની મુલી દામીની તારી (૨)
રતીલકી રમણીય સુખકરછો,
મનસિજ મઠી પતિ મનહર છો, (૨)
વ્યતુલા છોટા આતુસી (૨)
રમે સમે રમીએ જમીએ, (૨)
તું છે મારો પ્રાણુથી પ્યારી (૨) ભઈ-

સજનસિંહ—

૫

વિચારીને સુધરતુ (૨) જુદું નહીં બેઢતું જરી (૨) વિચારી
પ્રમણીકપણુ તુ પ્રહી લે ઘણું તુ (૨)
કપટનિ અધિ ઉર થકિ ખોલ, (૨) વધથી તારો તોલ (૨)
અત્ય હું વહુ ફરિ ફરિ અત્ય હું વહું વિચારી.
હરિશ્ચંદ્ર જેવા મહા ધર્મના મુરખર; (૨)
સત્યના વચને, રાજપાટ ન રાખ્યું દેવે હું; ખ જે નાખ્યું
કરિ સહન આખ્યું પણુ મિથ્યા ન ભાખ્યું (૨) વિચારી
અત્યથી નિશ્ચય સહુનો આખર જય થાય (૨)
અત્ય આ વાણી માનિએ, માનિએ, (૨) વિચારી

આશ્વિનકલાલ—

૬

મહીપને સુરખ રાખો ઈશ, સુરખ રાખો ઈશ; ટેક.
સહીને ચાટે કરે જાણીએ એને કહે પાંચવીસ. મહીપ.
ધાળાપર કાળો કરી ન બાણે, વેરી માને વાળીસ. મહીપ.
હીવાની કદરદાર કલાવી આવે રાજયાધીસ. મહીપ.

છોકરીઓ—

૭

ચટકલી ચાલે ચાલી જાવ્યા અત્રબૂજરે
વીતાવી રંગ રીત વીણુ દસજામાં રાતડી,
લાલે લળી લળી નમીને પાશવ પાથરોરે લેાલ.
પડી નહિ મને હિન અહિતની મૂજરે વીતાવી
મોહને મુખ થકી માગીયું રે મીડી થને અધરામૃત આપીને,
ખુલાવી બાથમા ધાલીરે લાગેલ તને ત્ર અકારી તાપમા,
જાવ્યહિની એ મેં જરી ન પ્રસારી મૂજરે, વીતાવી.
હવે ચીત્ત બળે ચરચર ચીત્ત બળે ચરચર
અંગ માંહે આમ હંમે અચરચ,
ગયા મેલી થઈ થલી, હાલેલી બ વેલી,
ચીનચી લાલે તો બળે વાને માએ રૂચરે વીતાવી

કરજીરાંકર—

૮

જાગ્યહિલિએ જાતેં જુમી જ્યાં બ્રહ્મ કુપ શાએ જાવા ટેક.
નીચડીન નાટકકાર કાથ જરી બાથ ગીત જાયે જાવા.—જા.
જાદંબીને સમઘોર ધારી રીયં જણાવે છે,
બહુકના બહુ અવાજ એ તબલાથી બતાવે છે,
ઉપજ ખરચનો અડચટો અભિનયમાં જોળખાયે — જા.
વ્યાજ લાંચને વડાવ આપી કરજ કરી લાવે,
લાખ લખાવે ખાતે ઘરમાં અરધ લાખ લાવે,
તેમાંથી પાશાક થાય ને પડકા ચીનદાયે....અહા.— જા.

અંબળસિંહ—

૬

પીતાળ માડું સાબળી કાઠું ન્યાય કરારે, (૨)
 ખુશામતિયાએ આવી ઉંધું ભરમાવ્યું; (૨)
 ન સાબળી પુરી વાત દ્વિષિત ગણ્યો છે (૨) પીતાળ
 પીતાળ તમે છે શીરછત્ર પણ લુલ્લ છે ભારી, (૨)
 ન્હોતું ભણ્યું આવું પરિણામ માડું આવશે; (૨)
 છેવટે કડું છું પ્રણામ. (૨)
 પીતાળ કર ભેડી કડું આળળ (૨) પીતાળ.

માણેકલાલ—

૧૦

પ્રપચ પ્રભુએ જરૂર જગતમા, રકને રાજા કરે નીજ બળથી
 કર ધન ધારી ચારી સરદારી અપાવે આવમત્તા વા ! વા ! વા !
 કહે તરુકરને ચોરી કરવાનું ધર ધ પોતે કે ભગત રહેલો,
 એવે રૂપે એ આ અવનીમા કરે જનને કોટી પ્રતિકળથી
 બી એ આસ્તર—

૧૧

ખરે આ ખલકમા સહુથી ખુશામત ખાટે,
 વશી કરણ એવડુ વયુધામા, માડીપતિ વશ કરવા માટે. ખરે,
 વાટ ધાટ કે બબર હાટે, મળે નહીં એ સુવર્ણ ચાટે ખરે
 દુધ કાળુ ને ધોળા કોયલા, હાળ હાળકરીને રેવુ હરવાતે ખરે
 દ્રઢ મુગળે દાગિદર કેનાં, કલ્પ મધ્ય મધને કે ડેથી હાટે. ખરે.
 બારાંખનાઓ

૧૨

કહી આડેલા કહી નહિં આડેલા —ટેક
 વે તુ કેડી મલો શરમાઉંકા,
 ધર તેરા અપની વે, મી, યા—કહી
 વે બાબરે વડેંકા તકલા,
 નાલે સોણા તેનાલે પતલા
 અખમસતનીઆ વે મી, યા,—કહી,
 ઉચી માડો તે દુધ પહ પીડકા,
 મયનુ ચારે દખરહીયા ઝીડકા.

તેરા હીલાસા વે, મી, યા, -કહી.
 તાને મારન નીચાનું ચતરા,
 લેલો મનજી વ સોઢા વકરા.
 ઢાઢા તેરા નખરા વે, મી, યા-કહી.

હજીઆરી—

૧૩

રહો ભૂપતિ અમપર સદા અવિચળ-રહો.
 નીચદીન પદપદ
 અંતરથી ઉચરીએ પ્રભાજન સરવે (૨)
 મહદ કાર્યસા સહાય રાગીએ,
 અમે દીન જન નીરખજ બાજક,
 રચના વીવીધ પ્રગટ કરનારા. (૨)
 ની ની ની ની સા સા સા સા
 નીરેસા નીધપ રાપ નીરેસાની ધપ મપ મગરેસા. રહો

અનંક બીજા

અંકુશ—

૧૪

એ ના ગજરાવો મારા પદરા, (૨)
 ઉલીછુ હુ તમ પામ,
 દાસી છે આ તમ ખામ
 અકોર ને વળી ચદ્રસા, ચાનક મેઘ સમાન,
 આરસને સવિતા તણી, ગતિ આણી જણ,
 છોડુ નહિ કદિ મારાપેમ તણા પાસમાથી વધુ સુએ શુ કહું રા
 ન્યારા ન્યારા શુભ તમારા અધિક કારા (૨)
 ચરમેના તમે છો તારા, એ ના
 લાગી લગની તુજથકી ચુંબક લોહની જેમ,
 એતા મન કર્ષિત કરે હુ રહુ પ્રિય કેમ ?
 જળવિષ્ણુ પળ પણ મીન નહી રહીથકે તેમ તુજ વિના હુ
 પલિછો મારા પ્રાણથી પ્યા । હૈયાના હોરા, (૨)
 મેલુંથી કરના ન્યારા

અ'પકેળા--

૧૫

અલી બુલી જાન તુ શાને ભમે છે,
 ચપો તણ વસવુ શુભાને બમેછે,   બુલી
 કાટાવાળા પાસે જતા પાળો ફાટી બશે
 પછી પુગે પસ્તારો એથી રાચી શુ રમે છે   બુલી
 ચપો ચિતે ચાહે બજે તારે ફ ખ દાહે,
 રહે રાચી રૂંડે રાહે જેથો સતાપ ચમે છે   બુલી

અ'પકેળા--

૧૬

છોટા ખ્યાસા શા શુને (૨)
 પ્રેમમ, લીન થઈ (૨)
 પ્રીતિ મે ટીધી જુવેનિં ઉચી જુને   છોટા
 મુખ દુર છે ફ ખી ઉર છે બચપુર છે મનહામા શુને છે
 આશી મતિ સજી કહેા (૨)
 છોટતા ન આવે જગ શન્મ (૨)

શુભાનસિહ--મસ બસ મે જોઈ પ્રાતિ રીન

અ'પકેળા--વાહ દાનાઈ ભલાઈ ધન્ય ખ્યારને   છોટા

શુભાળ

૧૭

ખ્યારે મોરે આવો પિયરવા, (૨)
 કરૂં સિ ગવ્વાઈ કરૂં હિયગ્વા લગાવુ ગરવા (૨) ખ્યારે
 મેજવા મે મપાડે, (૧) હા હા.   ખ્યારે
 મદિન્યા મુકવા, તિદન્યા ધરાવુ, (૨)
 હસ દલ કડેં બગરગ રસ પિલાવુ (૨)
 * મેલે નેકાડું (૨)
 રમીવે, છબીવે, છપરવા, (૨) વાડ તમપે હાં હા
    હા હા ખ્યારે.

અજનસિહ

૧૮

છળ મુજથી તુ, છાંઈ દે, (૨)
 હં હાથ, મહાના, કહ્યુ માન, (૧)   છળ ટેક.

ચંદ્ર હેરાય, પરેશાન, હે નાકાન (૨) છળ,
 મન મેલુ મુખ મધુરી વાણી; (૨)
 વિષ ઘટ પર અમૃત ગતિ બાણી, (૨)
 પાપી તું પ્રાણી, લે દીલ બાણી, (૨)
 પડી પીછાણ, બન્યો બેલાન તુ છો સેતાન (૨) છળ

સજનસિહ—

૧૬

જરા માન, મન માન માન લાઈ, [૨] જરા માન
 એ જરા માન જરા માન જરા માન માન માન માન લાઈ
 પાપીને કહે ક્રાણી લાઈ લાઈ જરા માન. ટેક
 નીપની સન શુ રમે રમે, (૨)
 પ્રાપ્તિ આગે હર્ષિત આગે, [૨]
 કાઈ ન કરે ગક, શોક કુલગે, ૨)
 વેશ્યાની પ્રાપ્તિ હાય અફસાન,
 અફમે સ. અફનોસ, અફમે સ જરામાન

ગુમાનસિહ

૨૦

નિરલજ પાપો આ તું હર હર, ચાલ હર, (૨)
 બસકર બેઠા રી મે હરે ચાલ. (૨) નિરલજ
 લવાની બેઠા પરેશની ન નાદાવા જવાણી બલુ હર હર,
 ચાલુ હર નિરલજ. ટેકે
 મારે લાન, કવ ધાન, નહિ મળી મારી વાન, [૨]
 થેય ખુવાર હે ગમાર, વિચાર તુ વિચાર. [૨] નિરલજ
 સુજનબા તથા ૨૧
 આલેલીયો

મીડી મીડી આળલીયા ઢાળ,
 ઢાળલી ટકુકા કરે આ. આ આ.
 નીચાયા પ્રેમો વિના પ્રીય થાયરે,
 અથુ પડે ઉર રથળ ઝીલે આ, આ, આ,
 ઢાળ આલેરે એનો વીરહીણીનો લેષ,

વીતી બણેરે જંમે પીયુઠો પરદેશ,
 નરકે જાન તેને લેશ. [૨] ભૈતી.
 પ્રેમ હોયોળે હોયતાં ચડે અંગમા દેશ
 વાટ જોવી હું એકલી આવે નહિ પીયુ મેર
 આ, આ, આ — મીઠી

અંક ૩ જો.

સુબનખા--

૨૨

વિનશ્વરે ન વાલારે દિન દાસી દિલથી લાલા, વિસર
 પ્રેમ આગારે પ્રિત્તિ પ્યારા દાખલ રાખી આ દિન હારા
 વાદ કરી અહનિશ આ જોલો કાલાડે વિસર
 કંઈ યદી શ્રેણી આપ નામની, જપીશ રવામી દીન બામની
 રધામી પાળે પ્રેમ તણા પ્રિય પ્યાલાડે વિસર

ગુલામ -

૨૩

પ્યારા યોગ આવો આવો આવો મારા માજ, (૨)
 નલસુદ, નલસુદ, નલસુદ નલસુદ, મારાશજ (૨) પ્યારા
 મન અડળાવે, બહુ ગભરાવે, (૨)
 સુખ નાવે, નાવે, નાવે નાવે, નાવે, મારા રાજ. પ્યારા.
 કાલ્ય જં ઠે રસ વિના કસળ વિના કાસાર,
 સુમધ વિના જંમ સુરાન છે, તેમ હું પ્રાણુ આધાર,
 સુદર મુગડ, મધુર મનહર, આનંદ ઉર કર, 'દરસ હું:ખહુ
 દિયેને નરજ નનમન તુમયજ વાદ હું આજ (૨) પ્યારા.

ગુલામ -

૨૪

નટવજ મોંને જોડોઝનિ. (૨) અતિયન બનાયકે,
 દોખો દોખો બિહારી, (૨) તુમ દરપન સુખ લાયકે, નટવજ ટેક
 અધર અજનનાગ લગેહે, (૨) દ્રમ અફૂન મહાવર પગે (૨)
 કહો કિન ઠગોરીને ઠગે, (૨) કિન સગ રતિયન જગે (૨)
 ઉત કિત બાએ, નિત નિત હમે, તરસાયકે (૨) નહવર

હગમગ હગમગ પગ મગ ધરતે, (૨)
 પતિ અતિ રસિક છલખતે ખેંસે સ્ત્રીએ રહ્યાં, (૨)
 ઉઠિ હોર આયે મોરે મન લાયે, (૨)
 ધ્રુવપત્ર નખછત છનિયન લગાયકે. નટવર.

ગુમાનસિંહ—

૨૫

આવ નારી, પ્રાણ પ્યારી, પ્રેમ ધારી, સુહર શ્યામા
 સુહર શ્યામા, (૨)
 મનહર નારી, સુખ કનકારી, આવ પ્યારી, વિમળ વામા,
 વિપળ વામા, (૨) આવ.

પતિ દ્વિતમા નિત હરખ ધરેછે, (૨)
 શાખાશ છે તુને સત્કાર છે તુને, શાખાખ છે તુને, સત્કારછેતુને
 શુભિયલ ઘઈ શુભિ માંહી ગવાણી (૨)
 મધુર વચન સુષિ અતિ મુદ્ધ થાય, (૨) ઉરમાય ન સમાય. આ.
 કુરુશ્ચારાંકર— ૨૬

પુન્ય દેવ્યા મારા ધારે મુજસ સદા ગપ્પીમાં વ્યાપે,
 માટે મધે મનહુ માટે. પુન્ય ટેક
 નસનસ નિસક લયુ' નૃપનિનુ, તે પદ વાદળ છે વિપતિનું,
 વાયુ ચક્ર કરે મુજ મનિનુ, નિપતિનું વાપા વિદાર આરં મુ,
 હુણુ હરામી શ્યાન ન થાય, મનુ'વચી તેા કેમ થવાયે,
 થનાર શ્યાનથી નીચ ગણાયે, એ પદને હુ નહીં માનું આરં મુ,
 સ્વજનસિંહ ૨૭

ભાજગોર્વીદ ભાજગોર્વીદ ગોર્વીદ ભજ મુદ્ધ મતે [૨]
 કામ ધરા ધન કામ ન આપે [૨]
 અતે જલુ' જલુ' મન શું લલચાવે ભાજગોર્વીદ (૨)
 ચેત ચેત ચેતલ તુ હનુએ, (૨)
 કુદરતી ભાગ, મન હરનાર ફલાવનાર, (૨)
 છોરીદે છોરીદે
 મિથ્યા માયા માનીએ [૨] ભાજગોર્વીદ

સજનસિદ્ધ

૨૮

શશિ સમ પુરણ પ્રકાશ કરે છે, ધવલ કિરણને ધારી
તુજ ભાવિક બ્રમરો પણ ભાવે ઉઠે પક્ષ પ્રસારી
કયા છુપી છે કુસુદા પ્રેમી માટ પકાશિત થા

કુસુદા—

૨૯

બ્રમર વેશ નહોં ભાણુ કયાઈ ભગવે બ્રમર ન હોએ,
ગુઢ વચન કહી આ કુસુદાને શુભ થયો શુભી કેયે,
છુપેલો હોયે જો ઉભીછુ આહી આવેતો.

પ્રભાવતી—

૩૦

મનડા કેમ તને સમજાવુ, કેમ તને સમજાવુ—મનડા
રૈન અધારી રાહ નવ જડતી 'ર) દેશ ડીયે લઈ જાવુ—મ

અ પકમા

૩૧

કની જાતન જજો મુજવીન ધરુ કેમ ધીર,
સુકાય શાની નેણે વહે નીર કની ટેક,
સહાય થશે જગતાન

સજનસિદ્ધ—મુઝાઓમા મમ માન, સુખ સુરે જશે રાત,
સદા થશે પરભાત કની.

અ પકમા—ઉગર્યા એક આગાડપ આપ

સજનસિદ્ધ—ગણુ નહા અપ દિતે હિંગ તાપ,

અ પકમા—કરો દુર ઉં કરો પરિનાય, છાપો કિતિમાહે,
રૂડી જગ છપ કરો

શુભાખ—

૩૨

બમી બટ ચમુના ત્રટ નીકટ રાધાકો પ્રીય રૂયામ,
મન મોહન મન હવન હય કુકટ મ સીતાન—આ, આ, આ.
સાવરો નેન બાણુ સાન ગયો જાદુગર રન બસો કરે બતીયા
ન ડરે અપન જગામે,
ચાલ ચલન બીચણુ રોકત મજ હસરો— સાવરો
મધુર તધુર બનીયા કરત બમી મુખ અધન ધરત,
કુકટ અતી સુદર સુદર નાચન તાયે તાયે — સાવરો.

ગુમાનસિલ--

૩૩

તુ શીઠ સકોચાયે મમ મનવા, તાડ ધારું કર કર કર,
કર ગુલાબ માટે અળગો સંઘળો પુન્ય પાપનો ડર ડર ડર
પુત્ર કેન પ્રાણુ લઈ નીજ દેહે દુ.ખ સહી,
એ પ્રમાણારે તુ કથી કેટલુ કહું, તુ શીઠ.
છ ગુલામ વાસો ઘર ઘર ઘર, તે ઘરમાં કા ભય બન ભર ભર
બસ પ્રેમ વડથી પાછો પડમા કહું મિષ્ટ ફળ પ્રાપ્ત કર તુ

છોકરીઓ--

૩૪

હારા સોનીડા તેડાવો રે, જે જે અમેમા,
રૂડા મુગળા ઘડાવો રે, જે જે અમેમા
માને પ્રેમે વધાવો રે, જે જે અમેમા,
માને મોતીડે વધાવો રે, જે જે અમેમા,
માને કલકે વધાવો રે, જે જે અમેમા

વિનયા--

૩૫

અહીં અમ વારે કોઇ આવો (૨)
આ અતિ અનિતિ આવરે ના ડરે અહીં
લગ્યા આ અમ લેહે દ બી ચર્ક ડ- દ છ (આઅતિ) અ
ખળ પરિણામ બહુ બામ્યુ શેહેર કરે કુકમી કાળો કેર,
ઘાઠ પટે ધનવતને વેર ગની મ ગળાની શી ચેર,
પામીથી વામીથી કો ધાવો છોડાવા (આ અતિ) અ.

વિનયા--

૩૬

અરે આ અધેર આવુ કહો કોને કહેવુ ટેક
નહી ન્યાય નયને નિરખુ, શી ગેતે સહેવુ, [ગળાળ]
લહે લાગ શી રોતે નાનમારે રહેવુ,
અમલદાર અન્યાયેથી વરે નિત લેવુ, [રાગાળ]
આપે ન્યાય ઉડલુક શાયી જુવે આખ જેવુ,
મહુ લાય લેનારા છે કેટલુક દેવ [રાગાળ]
દોષ છે ઉગાટે આજે ત્રિલોકીમાં તેવુ અરે આ

વિજયવલ્લભ—

૭૭

ગઢા અધમ કરેમ કુનારો પાપી આ છોરે,
 ધિક ધિક જન્મે ધરણી નળમા,
 અહનિશ હોમ્યા સજન અનળમા,
 મળમા મરત બની એ મારગ વામ વહોરે, (૨) મહા,
 શેડ્યા નિપજી નહી આ નનની,
 નાહક ભારે મારી જનની,
 મનની રહી અહ મનમા લાવે ના લહોરે (૨) મહા.

સજનસિંહ—

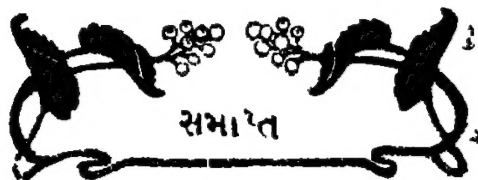
૭૮

વામી કામી અધમી ખીક ખીકાર,
 અગણીત કીધા ગુના મેલી ન કમીમણા ઘાતકી બણા વા,
 સાખી—કુકુર્મ નજરે નીરખતા, કૃતા કાયર થાય
 અનેક એવા આચર્યા નન્દ નાસી દુર જાય
 પાપી નહી પોચે હવે તુ પાર — અબાજીત,
 સખી—તીક્ષ્ણ આ મમ લેગથી ભારત નીરપર ખાર,
 નારી વેશે નીરખતા ઉગારોયો આ વાર
 પાપી નહી પોચે — અગણીત

શુભ—

૭૯

આબાદી હીલ શાદી વહીએ અદર,
 કુમાર વિજય વલ્લભ રાજ સાહેબ હાયમ કાયમ,
 રહો અસન ચમનમા સદા દુશ્મનકી ખરબાદી,

જાહેર ખબર.

નીચેના પુસ્તકો જ્યાં જ્યાં કંપનીનો મુકામ
હોય ત્યાંથી મોકલી કીમતે મળશે.

નામ.	કીમત
જીલમી જાલમ...	૦—૩—૦
જાળ ધર	૦—૩—૦
પ્રજાપુત્રી	૦—૩—૦
અગત્યના મગન .	૦—૩—૦
કંપનીના મેજર .	૦—૩—૦
વીર પ્રતાપ	૦—૩—૦
વીર કેશરી	૦—૩—૦
વસાહતરણ	૦—૩—૦
શ્રી સત્યદેવ	૦—૩—૦
રા' નવધણ	૦—૩—૦
વીર જરાસંઘ .	૦—૩—૦
વીર છત્રસાહ ...	૦—૩—૦

માલેક શ્રી વિ. વિ. નાટક કંપની

